

Nádasdi Éva

Józi bácsi

Az a jó, aki *részeg*,
tudatban kettéválasztja az eget
aztán elalszik anyád kanapéján.

Üvöltözni reggel,
azt tud;
már megint nincs fotoszintetizálás,
ki hagyta égve a napot,
amíg az én házamban élsz
azt csinálod amit mondok.

Betántorog,
megmossa a holdat,
aztán jöhet még egy feles,
Dunaszaggyatás éjfélig,
árapály reggelre.

Így telnek a napok,
Józi bácsi nem alszik,
csak megeszi a zaccot,
mielőtt ledőlne a csillagokról.

Józi bácsi én vagyok ötven év
múlva a kocsmában,
balomon az alkoholista,
jobbomon a skizofrén nagypapám.
Szép kis társaság,
így iszogatunk hárman
és várjuk a nyugdíjat,
csak azt nem tudom,
hogyan a nyugdíj után mit várunk.